

عنوان مقاله:
گیاهپالایی

محل انتشار:
اولین همایش ملی حفاظت و برنامه ریزی محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:
بهاره هاشمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد بوم شناسی آذربایان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع

نیلوفر نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد بوم شناسی آذربایان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع

خلاصه مقاله:

آلودگی به عناصر شیمیایی یکی از عوامل اصلی تخریب محیط زیست محسوب میشود. در میان آلایندههای شیمیایی، فلزات سنگین به لحاظ تأثیرات متعدد اکولوژیکی، بیولوژیکی و بهداشتی از اهمیت ویژه برخوردارند. تصفیه خاک و هوا برای حذف عناصر آلاینده به ویژه فلزات سنگین با استفاده از تکنولوژیهای زیست محیطی، در بسیاری از کشورهای جهان مرسوم بوده که البته این روش ها بسیار پرهزینه نیز میباشد. یکی از موارد کاربرد زیستپالایی، حذف آلایندهها با استفاده از گیاهان است که گیاهپالایی نامیده میشود که بنابر تعریف، استفاده از گیاهان برای پاک کردن محیط زیست از عناصر و اجزای خارجی میباشد، که در سالهای اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته است. بهرهگیری از گیاهان برای استخراج فلزات سنگین از خاک روشی نو و امیدبخش برای بهسازی خاکهای آلوده میباشد و اصطلاحاً گیاه بهسازی نامیده میشود؛ بنابراین گیاه پالایی فناوری نوپا، ساده و کمهزینه است که در آن از گیاهان برای زدودن آلایندهها از منابع طبیعی استفاده میشود. در این مقاله سعی شده به توضیح درخصوص واکنش گیاهان به فلزات سنگین، کاربرد مهندسی ژنتیک برای بهبود گیاهپالایی، مصرف تولیدات گیاهپالایی و آینده آن پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

گیاهپالایی، محیط زیست، آلایندههای شیمیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/192532>

